

עת"א 37239/08/20 - מדינת ישראל נגד רמי עזרן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 37239-08-20 מדינת ישראל נ' עזרן (אסיר)

לפני	כבוד השופט גיא שני
העותרת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	רמי עזרן (אסיר)

פסק דין

לפני עתירה להורות על המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך ששה חודשים נוספים, זאת מכוח הוראת סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: **הפקודה**).

המשיב נושא בעונש מאסר לתקופה של 16 שנים, 11 חודשים ו-30 ימים, זאת עקב הרשעתו בשורה ארוכה של עבירות ובהן ניהול והכוונה של פעילות בארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, היזק בחומר נפץ, הדחה בחקירה, סיוע לעבירות בנשק, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, מרמה, ארגון משחקים אסורים, החזקה וניהול של מקום משחקים אסורים, עבירות מס והלבנת הון. יצוין כי מדובר בשלושה כתבי אישום נפרדים: הראשון (משנת 2010) נסב על פעילותו הענפה של המשיב במסגרת ארגון פשיעה; ושני האחרים (משנת 2015 ומשנת 2017) נסבים, בהתאמה, על קשירת קשר במטרה לספק לאדם אחר נשק לצורך פעולת נקם, ועל ניהול עסק למתן הלוואות בריבית קצוצה במסגרת "השוק האפור".

המשיב החל לרצות את עונשו בשנת 2010, וכתבי האישום השני והשלישי עניינם מעשים שביצע בעת ששהה בין כתליו של בית האסורים.

המשיב כבר שהה בעבר בהפרדה, לאחר מכן הועבר לאגף השמור, ומאז יום 4.9.2019 הוא שוהה שוב בהפרדת יחיד. בית המשפט נדרש לעניין זה, וההחלטה האחרונה ניתנה על-ידי כבוד השופט דנינו (עת"א 48602-02-20 **שירות בתי הסוהר נ' עזרן** (1.4.2020)). בהחלטה זו-האחרונה סקר בית המשפט את התכליות המונחות ביסוד הסמכות להחזקת אסיר בהפרדה, ואת השיקולים שיש לבחון בכגון דא. הודגש כי החזקת אסיר בהפרדה היא בבחינת חריג לכלל, אך חריג זה תכליתו בצדו, ומקום שבו לא ניתן להגשים את מטרות ההפרדה בדרך אחרת, יש לנקוט אמצעי זה חרף הפגיעה באסיר. עוד ציין בית המשפט כי החומר המודיעיני מעלה שהמשיב מעורב בפלילים תוך סיכון חיי אדם, וכי הוא מתמיד בפעילות עבריינית בין כותלי הכלא, אף בזמן שהותו בהפרדה. החומר הסודי - כך נכתב - "מצביע על המסוכנות הגבוהה מהתנהלותו של המשיב, כלפי אחרים זולתו, ועל ההכרח בהמשך ניתוקו, ככל הניתן, מהאפשרות ליצור קשר עם אחרים...". בית המשפט בא למסקנה כי קיים חשש ממשי להישנותה של התנהגות עבריינית

מצדו של המשיב, "בפרט בהתחשב ביכולתו המוכחת להפעיל גורמים שונים, באופן העלול לסכל את שלומם וביטחונם של אחרים". סוף דבר, בית המשפט הורה על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך ששה חודשים נוספים, החל מיום 3.3.2020.

פרק הזמן שנקצב - קרב לסיומו, ומכאן הבקשה שלפניי. עמדת העותרת היא כי יש להמשיך להחזיק את המשיב בהפרדה וזאת על-מנת לשמור על שלומם של האסיר ושל אסירים אחרים, למנוע עבירות אלימות, וכן למנוע פגיעה במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר. העותרת מפנה לסיכום הדיון בוועדת ההפרדות מיום 19.7.2020, אשר לפיו קיים חומר מודיעיני רב, משמעותי ורציף הקושר את המשיב לפעילות פלילית מתוך כותלי בית הכלא. כמו-כן מפנה העותרת לעמדתם של גורמי המודיעין בשירות בתי הסוהר ובמשטרת ישראל, השותפים לדעה כי המידע לגבי המשיב מחייב להחזיקו בתנאי הפרדה.

ביום 15.9.2020 קיימתי דיון בעתירה ובמסגרתו הוגש לעיוני החומר הסודי בעניינו של המשיב. ב"כ הצדדים השמיעו טענותיהם מכאן ומכאן. יצוין כי לצד טענותיו לגופם של דברים, הלן בא-כוח המשיב על כך שנמסרו לידי פרפרזות כלליות מדי, אשר אינן מאפשרות לו - כך לדבריו - להתייחס כראוי למידע המונח בבסיס הבקשה להמשך הפרדה.

לאחר ששקלתי את כלל נסיבות העניין, את הטיעונים שנשמעו ואת המידע העולה מן החומר שלפניי, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

אין חולק כי החזקתו של אסיר בהפרדת יחיד לפרק זמן ארוך מהווה פגיעה ממשית, ועל כן ככל שתקופת ההפרדה מתארכת, גובר הנטל הרובץ לפתחה של העותרת להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך ההחזקה בתנאי הפרדה. כמו-כן יש לבחון בכל עת אם ניתן להקל בתנאי ההפרדה, למשל בדרך של הפרדה זוגית. בה בעת, יש להדגיש כי הצורך בהמשך ההפרדה נבחן בראי התמונה הכוללת, ואין לנתק מידעים עדכניים מנתוני הרקע של האסיר ומחומר מודיעיני שהצטבר לגביו בעבר.

בענייננו, יש לזכור כי המשיב הורשע בין היתר בגין עבירות חמורות אשר בוצעו **תוך כדי ריצוי מאסרו**, וכי לפי הדיווחים והממצאים של גורמי האכיפה, כאשר תנאי כליאתו של המשיב הוגמשו בעבר, המידע לגבי פעילותו השלילית התגבר בהתאמה. לאורך השנים, וגם בעת האחרונה, נאגרו ידיעות רבות לגבי המשך פעילותו הפלילית של המשיב. עיון דקדקני במידע המודיעיני מצביע על מסוכנות ממשית ועל התמדה באפיק העברייני תוך העברת מסרים. הידיעות העדכניות ביותר - לרבות מהתקופה שהמשיב מצוי בהפרדה, ולאחר החלטתו של כבוד השופט דנינו - אינן מנותקות מן המידע הקודם, ומתגבשות לכדי תמונה כוללת ורציפה. בנסיבות העניין שוכנעתי כי בעת הזו הפרדתו של המשיב נדרשת לשם שמירה על שלומם ועל ביטחונם של האסיר ושל אחרים, וכי בשלב זה לא ניתן לנקוט אמצעי אחר אשר יאיין את המסוכנות הזו.

בטרם חתימה מצאתי להתייחס לטענות הנוגעות להיקף התמציות (פרפרזות) שנמסרו לבא-כוח המשיב. אכן,

התמציות נוסחו בכלליות. בא-כוח המשיב ציין כי במקרים אחרים התבקשה העותרת לפרט יותר, ולאחר בדיקה נמצאה הדרך לעשות כן. גם במקרה דנן נערכה בדיקה כזו - הדיון אף נדחה לשם כך - אולם בסופו של יום נמצא כי הרחבת התמציות עלולה להוביל לחשיפה של מקורות מידע ולסיכון שלומם של אחרים.

על-פי הוראות הדין, בהליכים מסוג זה בית המשפט רשאי לסטות מדיני הראיות ולשמוע ראיות במעמד צד אחד (בתנאים הנקובים בהוראת סעיף 19ח לפקודה; וראו: רע"ב 4393/11 **מוסלי נ' מדינת ישראל** (8.11.2011); רע"ב 4864/19 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר** (29.8.2019)). אך מובן כי בבחינת חומר המוצג במעמד צד אחד יש לנקוט זהירות מיוחדת, והשאיפה הראויה היא לצמצם ככל האפשר את הפגיעה באסיר, כגון בדרך של מסירת פרפרזות או הסבר כללי לגבי מהות החומר. כמו-כן בית המשפט משמש בהקשר זה עיניים ופה לאסיר, לאמור: בוחן את החומר בקפידה ונותן דעתו לטענות שהאסיר עשוי היה להעלות לגביו. איני מתעלם מטענתו של בא-כוח המשיב כי תמציות כלליות ו"גנריות" יתר-על-המידה עלולות להחמיץ את עצם התכלית של מסירתן. כאמור, מקובל עליי כי בכל הנוגע לחסיון המידע יש לערוך איזונים מתאימים, וככלל אין לצמצם את המידע המועבר לבא-כוח האסיר מעבר לדרוש. עם זאת במקרה דנן החששות של העותרת מובנים - הם פורטו כדבעי על-ידי בא-כוח העותרת בדיון - ובסופו של יום לא שוכנעתי כי יש מקום ליתן הוראה בדבר הרחבת היקף הגילוי במסגרת ההליך שלפניי. אין בכך כדי לגרוע מן האפשרות שבהליך אחר או נוסף, ככל שיוגש, תידרש בחינה נוספת ופרטנית לגבי האפשרות להרחיב את התמציות.

לאור כל המקובץ, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת החזקתו של המשיב בהפרדה, לתקופה של ששה חודשים נוספים החל מיום 3.9.2020. אך מובן כי לקראת תום התקופה על העותרת לשוב ולבחון אם עילות ההפרדה עומדות בעינין ואם קיימת חלופה אחרת שפגיעתה באסיר פחותה יותר. יש להניח כי שירות בתי הסוהר יבחן מעת לעת את האפשרות להחזיק את המבקש בהפרדה זוגית כדי להקל במידת-מה על מצבו הנוכחי.

ניתנה היום, כ"ז אלול תש"פ, 16 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.